

NEM JOGERŐS !

Pest Megyei Munkaügyi Bíróság
4.M.787/2004/15.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Pest Megyei Munkaügyi Bíróság dr. Tordai Gábor előadó (Független Rendőr Szakszervezet, 1077 Budapest, Király u. 71.) által képviselt **B. B. felperesnek a ...Kft. alperes ellen munkaviszony megszüntetés jogellenessége, stb.** iránt indított perében meghozta a következő

í t é l e t e t :

A bíróság a felperes keresetét **e l u t a s í t j a**.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000,- (tízezer) Ft (8.000,- Ft + 25 % áfa) perköltséget.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye, melyet ennél a bíróságnál kell három példányban beníújtani, a Pest Megyei Bíróságnak címezve.

Tájékoztatja a bíróság a peres feleket, hogy a másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálhatja el, ha az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 251. §-ban, illetve a 252. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott okból kell hatályon kívül helyezni, ha a fellebbezés csak a perköltség viselésére vagy összegére vonatkozik, csak a teljesítési határidővel kapcsolatos, csak az ítélet indokolása ellen irányul, vagy ha a másodfokú bíróság megítélése szerint az ügy eldöntése tárgyaláson kívül is lehetséges.

Ha a fellebbezés csak a perköltség viselésére vagy összegére vonatkozik, csak a teljesítési határidővel kapcsolatos, vagy csak az ítélet indokolása ellen irányul, a felek tárgyalás tartását kérhetik, illetve a fellebbezési határidő lejárta előtt előterjesztett közös kérelmük alapján a fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálása kérhető.

I n d o k o l á s :

A bíróság a tárgyalás anyaga alapján az alábbi tényállást állapította meg:

A felperes 2003. november 1-től határozott időre – 2004. december 31-ig – szóló munkaviszonyt létesített az alperessel. Munkaszerződése szerint munkaköre irodavezető volt, munkabére pedig havi 50.000,- Ft.

2004. áprilisában a felperes a R. Kft. megkeresésére beleegyezett, hogy ez a cég bemutató csomagot (kozmetikumokat) küldjön az alperesnek, azzal a feltétellel, hogy ha az alperes harminc napon belül visszaküldi a csomagot, akkor azt nem kell kifizetni. A csomag visszaküldésére harminc napon belül nem került sor.

2004. május 26-án a felperes D. G. munkavállaló jelenlétében veszekedett H. M. alperesi ügyvezetővel, többször azt mondta neki, hogy „Baszd meg, ezt akartad?“, rácsapott az asztalra, a számítógép klaviatúrájára, ami ettől felemelkedett és az asztalról ledobott a földre egy kupac szállítólevelet.

Az alperes 2004. május 26-án rendkívüli felmondással megszüntette a felperes munkaviszonyát, amit a munkáltató szerint indokolt a R. cég és az alperes között létrejött jogi helyzet, kárt okozva a cégnek, az ügyvezetővel való tiszteletlen viselkedés (trágár szavak, ordibálás, számlák szétdobálása), a munka nem megfelelő elvégzése (főnöki utasítást nem véve figyelembe más munkát végzett el a felperes), valamint a felperes nem megfelelő viselkedése kollégákkal, ügyfelekkel, több szóbeli figyelmeztetés ellenére.

A felperes 2004. május 26-án átvételi elismervényt írt alá, mely szerint átvette a munkaviszonya megszűnéséről kiállított igazolásokat.

A felperes 2004. június 23-tól új munkaviszonyt létesített.

A felperes keresetében kérte a rendkívüli felmondás jogellenességének megállapítását, 2004. június 1-től 2004. december 31-ig járó munkabérének kifizetését (490.000,- Ft összegben, havi 70.000,- Ft alapulvételével) és a jogellenességre tekintettel hat havi átlagkeresetének megfelelő összeg kifizetését. Kérte 142.200,- Ft megtérítését azzal, hogy kénytelen volt kifizetni a R. Kft-nek a vissza nem küldött csomag árát, holott gondatlan károkozás esetén a munkavállaló legfeljebb egyhavi átlagkeresetének ötven százaléka erejéig tartozik anyagi felelősséggel. Kérte továbbá az alperes kötelezését arra, hogy havi 70.000,- Ft munkabér után fizesse be az adót, a társadalombiztosítási járulékot és teljesítse a magánnyugdíj pénztári befizetést, mivel az ő havi munkabére nem 50.000,- Ft, hanem 70.000,- Ft volt. Végül kérte 2004. május 27-re és május 28-ra járó munkabére kifizetését azzal, hogy ezeken a napokon még munkát végzett az alperesnek az ügyvezető utasítására. Kamatot és perköltséget is igényelt.

Előadta, hogy a rendkívüli felmondás indokolása túlságosan általános, nem világos és nem okszerű. Ő valóban beleegyezett, hogy a R. Kft. bemutató csomagot küldjön az alperesnek és a csomagot valóban nem küldte vissza harminc napon belül, a csomagról és a visszaküldési feltételről azonban munkáltatója tudott, kárt pedig nem szenvedett emiatt, mivel ő (a felperes) kifizette a csomag árát. Tiszteletlenül nem viselkedett az ügyvezetővel, csúnya szavakat nem használt, munkavégzése miatt figyelmeztetésben nem részesítették. Hivatkozott arra is, hogy a rendkívüli felmondást megelőzően munkáltatója nem biztosított számára lehetőséget a védekezésre.

Az alperes a kereset elutasításaát és perköltség megállapítását kérte. Előadta, hogy a csomag érkezéséről nem tudtak, arról csak akkor szereztek tudomást, amikor a R. Kft. elküldte a számlát; a Kft. perrel fenyegette az alperest, ami veszélyezteti gazdasági érdekeiket. A felperest már többször figyelmeztették, többször hibázott munkavégzése során, rossz hangulatát rendszeresen érezte az ügyfelekkel, 2004. januárban nem megfelelő viselkedést tanúsított L. G. munkatársával szemben, 2004. május 26-án pedig D. G. munkavállaló jelenlétében trágár szavakat használt az ügyvezetővel, összegúrta és hozzávágta a számlákat és eltörte a számítógép billentyűzetét. Magatartására tekintettel nem volt elvárható, hogy a rendkívüli felmondás kiadását megelőzően lehetőséget adjanak neki a védekezésre. A felperesnek havi 50.000,- Ft volt a munkabére, 2004. május 26. után pedig az alperes már nem utasította őt munkavégzésre; a felperes május 26-án átvette a munkáltató által kiállított igazolásokat, így ezen a napon már tudott munkaviszonya megszűnéséről.

A felperes keresete az alábbiak szerint megalapozatlan:

Önmagában az a körülmény, hogy a munkáltató a munkaviszony megszüntetését megelőzően nem ad lehetőséget a munkavállalónak a védekezésre, nem teszi jogellenessé a rendkívüli felmondást, ezért azt érdemben vizsgálta a bíróság.

Az 1992. évi XXII. Munka Törvénykönyve (Mt.) 96. § (1) bekezdés szerint a munkáltató, illetve a munkavállaló a munkaviszonyt rendkívüli felmondással megszüntetheti, ha a másik fél

- a) a munkaviszonyból származó lényeges kötelezettségét szándékosan vagy súlyos gondatlansággal jelentős mértéken megszegi, vagy
- b) egyébként olyan magatartást tanúsít, ami a munkaviszony fenntartását lehetetlenné teszi.

A felperes előzetes munkáltatói engedély nélkül küldetett árumintát az alperes részére egy csomagküldő céggel, aminek harminc napos belül történő visszaküldéséről nem gondoskodott, ez a cselekmény azonban a bíróság megítélése szerint nem ad alapot a rendkívüli felmondásra, figyelemmel arra is, hogy az alperes nem bizonyította, hogy emiatt kára keletkezett.

Az alperes nem bizonyította, hogy a felperes nem megfelelően viselkedett a kollégáival és az ügyfelekkel, ami miatt többször figyelmeztették, és nem bizonyította azt sem, hogy munkáját nem végezte megfelelően; felhívás ellenére nem is jelölte meg, hogy a felperes mikori és mely magatartásai voltak ezek, csupán azt említette, hogy a felperes L. G. nevű munkatársával szemben tanúsított 2004. januárban nem megfelelő viselkedést, így a rendkívüli felmondásnak ezeket az indokait is alaptalannak találta a bíróság.

Az Mt. 103. § (1) bekezdés c) pont szerint a munkavállaló köteles általában olyan magatartást tanúsítani, hogy ez helytelen megítélését ne idézze elő.

D. G. tanú vallomása megerősítette az alperes ügyvezetőjének előadását, mely szerint a felperes 2004. május 26-án D. G. jelenlétében megengedhetlen hangon beszélt az ügyvezetővel – anélkül, hogy az ügyvezető erre okot adott volna –, rácsapott az asztalra, a klaviatúrára, és szállítóleveleket dobott le az asztalról a földre. A bíróság

megítélése szerint ez a magatartás egy munkavállaló részéről megengedhetetlen a felettesével szemben, a felperes viselkedése olyan súlyú kötelességszegés volt, ami indokolta munkaviszonyának azonnali hatállyal történő megszüntetését. A rendkívüli felmondásnak a felperes e magatartására utaló indoka világos volt és okszerű.

Mindezek alapján a bíróság elutasította a felperesnek a rendkívüli felmondás jogellenessége és annak anyagi jogi következményei alkalmazása iránti kereseti kérelmét.

Mellőzte a bíróság a felperes tanúbizonyítási indítványait a felperes magatartására és az alperessel kialakult problémáira vonatkozóan, mivel a tanúk nem voltak jelen 2004. június 26-án, s a felperesnek e napon tanúsított magatartására nem szolgálhat mentségül a felek között esetleg fennállt feszültség, esetleges korábbi problémái.

Mellőzte a bíróság az alperes további tanú (L. G.) kihallgatása iránti bizonyítási indítványát, mivel a felperes 2004. május 26-án tanúsított magatartása kellő indokul szolgált a rendkívüli felmondásra, továbbá mivel az alperes nem tudta bejelenteni L. G. idézhető címét.

Elutasította a bíróság azt a kereseti kérelmet, hogy a bíróság kötelezze az alperest adó és társadalombiztosítási járulék befizetésére, valamint magánnyugdíj pénztári befejezés teljesítésére (magasabb összegű munkabér után), mivel a bíróság csak a peres felek egymás felé fennálló jogairól és kötelezettségeiről dönthet, a munkáltatónak harmadik szerv, intézmény felé fennálló kötelezettségéről nem. Ezért a bíróság nem vizsgálta azt sem, hogy milyen összegű volt a felperes havi munkabére, s mellőzte a felperes erre riányuló tanúbizonyítási indítványait.

Elutasította a bíróság a felperes 2004. május 27-re és május 28-ra előterjesztett munkabér igényét, mivel a felperes 2004. május 26-án átvételi elismervényt írt alá, mely szerint átvette a munkaviszonya megszűnéséről kiállított igazolásokat, így ezen a napon tudomást szerzett arról, hogy munkaviszonya megszűnt, s a továbbiakban nem kell munkát végeznie. A felperes további munkavégzésére vonatkozóan a bíróság nem folytatott le bizonyítást, mivel a felperes nem jelölte meg, hogy milyen munkát végzett az alperesnek 2004. május 27-én és május 28-án, az alperesi ügyvezető pedig cáfolta, hogy ő utasította a felperest munkavégzésre ezeken a napokon.

Mellőzte a bíróság a felperes tanúbizonyítási indítványát a munkaviszonya megszűnéséről kiállított igazolások átvételének időpontjára vonatkozóan, mivel az átvétel időpontját a felperes aláírása bizonyítja.

Az Mt. 174. § (1) bekezdése szerint a munkáltató a munkavállalónak munkaviszonyával összefüggésben okozott kárért vétkességére tekintet nélkül, teljes mértékben felel. A (2) bekezdés szerint mentesül a munkáltató a felelőssége alól, ha bizonyítja, hogy a kárt működési körén kívül eső elháríthatatlan ok, vagy kizárólag a károsult elháríthatatlan magatartása okozta. Az (5) bekezdés szerint a munkáltató működési körébe esnek különösen a munkáltató által feladatai során kifejtett tevékenységgel összefüggő magatartásból, a használt anyag, felszerelés, berendezés és energia tulajdonásából, állapotából, mozgásából és működéséből eredő okok.

Az a magatartás, hogy a felperes a R. Ktf-től az alperes nevében megrendelt egy csomagot, nem tartozik a munkáltató működési körébe, így az alperesnek nincs

kártérítési felelőssége abban az esetben sem, ha a felperesnek a csomag harminc napon belül történő visszaküldésének elmulasztása miatt kiadása merült fel.

Ezért a bíróság elutasította a felperes kártérítés megfizetése iránti keresetét.

Perköltség viselésére a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján kötelezte a bíróság a pervesztes felperest.

Budapest, 2006. március 22.

az aláírásban akadályozott
Gúthy Csaba és Ottinger László
ülnökök helyett is

Dr. Kaas Johanna sk.
a tanács elnöke